Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36942
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

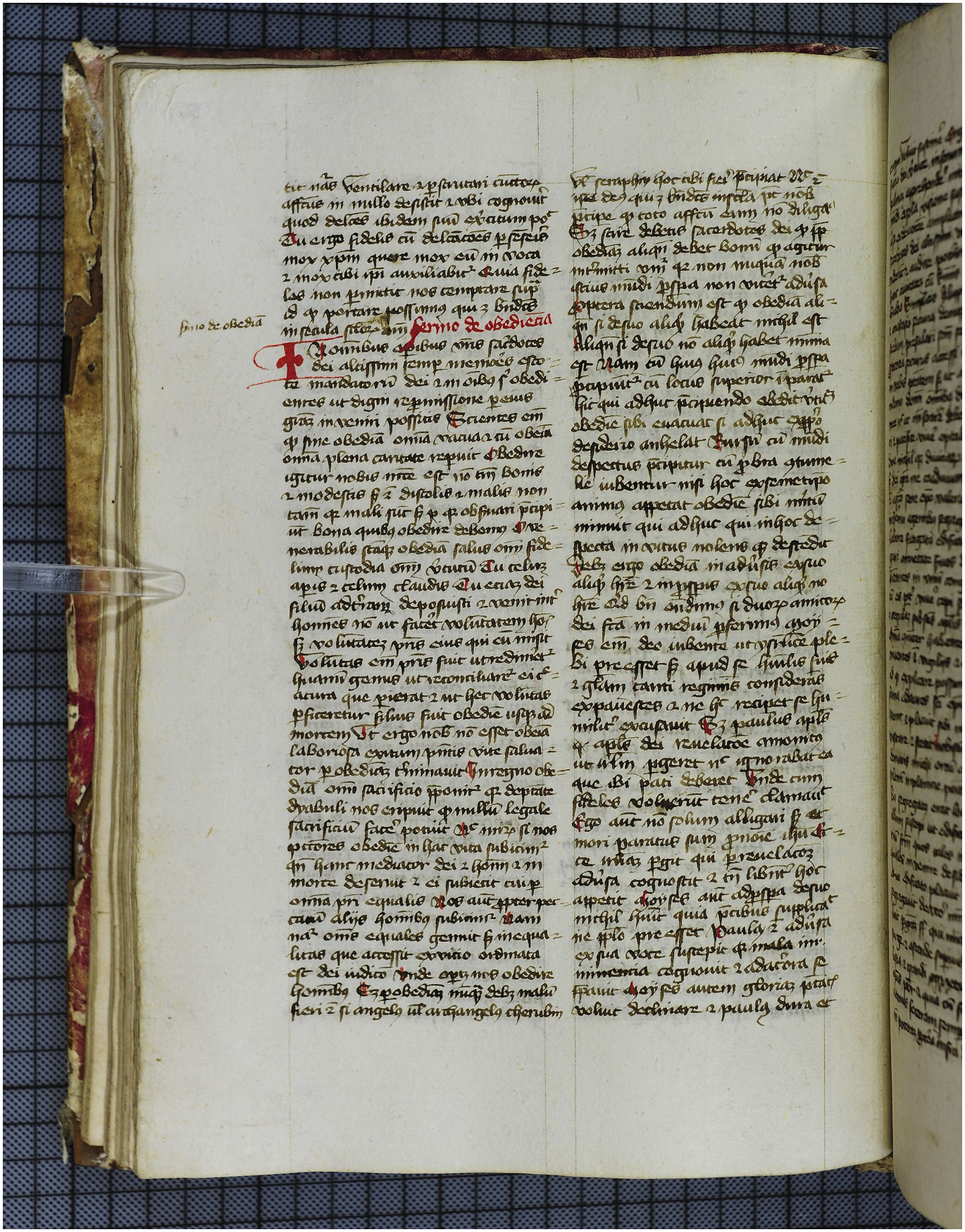

sermo de obedia

Sermo de obedientia

Omnibus ergo omnes sacerdotes
dei aliquantum semper memores esse
te mandatorum dei et in obedientes
ut digni remissione peccatorum
gratiam invenire possitis. Scientes enim
quia prime obedientia omnia vacua et inobedientia
omnia plena caritate repulit. Obedire
igitur nobis mite est non tantum bonis
et modestis sed etiam distolis et malis non
tantum quia malis sunt sed quia obstinati propi
ut bona quibus obedire debemus. Ve
nerabilis itaque obedientia salus omnis fide
lium custodia omnium beatitudo. Tu celitus
apis et celum claudis. Tu celitus dei
filium adtractum deposuisti et venit in
homines non ut faceret voluntatem hominum
sed voluntatem patris eius qui eum misit.
Voluntas enim patris fuit ut redimeret
humanum genus ut reconciliaret eis e
acuum quae peccaverat et ut fieret voluntas
patris et filius fuit obedientes usque ad
mortem. Et ergo nos non esset obedientia
laboriosa certum primis vite salutis
tor per obedientiam terminavit. Interno obe
dientia omni sacrificio potior quia deposuit
diabuli nos eripuit quia multum legalem
sacrificium facere potuit. Et nisi si nos
peccatores obedientiam hanc vita subiecimus
qui hominem mediator dei et hominum et in
morte deseruit et ei subiecit cui per
omnia pari equalis. Nos autem preter pec
catum alios hominibus subiecimus. Tam
nam omnes equales gemit hi inequa
litas quae accessit servitio ordinata
est dei iudicio. Unde oportet nos obedire
hominibus. Et obedientia multum debet malis
fieri et si angelo vel archangelo cherubim
et seraphim hoc ubi fieri propinat. Et
ipse deus qui et bindere imperat per nos
precipe quia toto affectu eum non diligat.
Et sicut decens sacerdotes dei quia
obedientia aliquem debet homini quia agitur
mittere omni quia non multum nos
ctius mundi ipsum non vincit adusque
propterea sciendum est quia obedientia ali
cui si deficit aliquis habeat nihil est
aliquid si deficit non aliquis habet minus
est. Nam ad hunc hunc mundi ipsum
propinat cui locus superior iparat
hic qui adhuc perquendo obedientiam
obedientie sibi evacuat si adhuc apud
deperire anhelat. Hunc ipsum cui mundi
despectus propinatur cum pabulum gaude
le iubentur nisi hoc experimentum
animus appetat obedientie sibi minus
minuit qui adhuc qui in hoc de
fecta in cursus nolens quia deprecatur
debet. Ergo obedientia in adiuste exque
aliquis habet et in ipsum exque aliquis non
habet ad hunc in dimittit si duorum amicorum
dei sed in medium inferimus quorum
ses eum deo iubente ut iustitie ple
bi preesset hic apud se humilis fuit
et illum tamen regnum compedens
expansites et ne se reciperet se hu
milius evasuit. Et paulus apostolus
quia apostolus dei revelatione admonito
ut ultimum pugnet ne in nomine rabiat ea
que ibi pati deberet. Unde cum
fideles voluerunt tenere clamant
ego autem non solum alligari sed et
mori paratus sum propter nomen domini
te urbis pugnat qui preveladoz
adusque cognoscit et in libris hoc
appetit horsec aut adusque deficit
nihil huic quia pabulum suplicat
ne quis preesset paulus et adusque
exque voce suscepit quia mala im
minentia cognovit et adaucta se
fraude horsec autem gloriatur petrus
voluit declinare et paulus dura et